

Drang naar vernieuwing leeft
in grootste schouwburgen

Wenen blijft theaterstad

*Ein Sommer-
nachtstraum
(Kitty Speiser
als Titania,
Robert Meyer als
Zettel) –
Burgtheater –
Foto Thomas
Eichhorn*

*“Die Schauspielkunst ist Mittel-
punkt des Wiener Lebens, des Wie-
ner Stolz und Sehnsucht und
Vergnügens. Für die Schauspielkunst
ist Österreich das Land der Mär-
chen. Wäre das Theater nicht erfun-
den, die Österreicher erfanden es”.*

Dat schreef H. Laube midden vo-
rige eeuw en nog steeds is de roep
van Wenen als theaterstad welhaast
spreekwoordelijk. Tot ver over de
grenzen wordt de Donaustad ge-

noemd als de geliefkoosde verblijf-
plaats van de muzen van theater en
muziek. Prestigieuze tournees van
de grote blikvangers, Staatsoper en
Burgtheater, houden de theatermy-
the hoog en omgekeerd wordt een
gastoptreden in Wenen nog altijd
aangezien als een eervolle aangele-
genheid of een ultieme test. Thea-
tertoerisme – een fenomeen dat bij
ons eerst echt ingang vond met de
jongste bloeiperiode van de Natio-
nale Opera – is een vertrouwd ge-

ven: tot zestig procent van de
Staatsoper-bezoekers zijn toeristen,
theaterliefhebbers die voor één
voorstelling naar Wenen afzakken
of verblijfstoeristen die hun bezoek
aan Wenen slechts als “af” ervaren
als daar een avondje Burg of Oper
in zit.

Maar het blinkende aureool van
Wenen wekt ook wantrouwen. Voor
wie geïntrigeerd is door het zoeken-
de, onzekere theater van vandaag,
heeft het nieuwjaarsconcert-achtige